रामस्यद्यितंशिष्यंजामद्रयस्यपांडव्॥ आधारंसर्वविद्यानांतमस्मिमनसागतः॥ १८॥ सहिभूतंभविष्यचभवचभरतर्षभ॥ वेत्तिधर्मविदांश्रेष्ठंतमस्मिम नसागतः॥ १९॥तस्मिन्हिपुरुषव्याघेकर्मभिःस्वैदिवंगते॥भविष्यतिमहीपार्थनष्टचंद्रेवशर्वरी॥ २०॥ तद्यधिष्ठिरगांगेयंभीष्मंभीमपराक्रमं॥अभिगम्यो पसंगृत्यपुच्छयतेमनोगतं॥ २१॥ चातुर्वियंचातुर्हीत्रंचातुराश्रम्यमेवच॥ राजधमीश्वनिखिलान्पुच्छैनंपृथिवीपते ॥ २२॥ तस्मिन्नस्तमितेभीष्मेकौरवा णांधुरंधरे॥ज्ञानान्यस्तंगमिष्यंतितस्मात्त्वांचोद्याम्यहं॥ २३॥ तच्छ्रत्वावासुदेवस्यतथ्यंवचनमुत्तमं॥ साश्रुकंठःसधर्मज्ञोजनार्दनमुवाचह॥ २४॥यद्भ वानाहभीष्मस्यप्रभावंप्रतिमाधव॥तथातन्नात्रसंदेहोविद्यतेमममाधव॥२५॥महाभाग्यंचभीष्मस्यप्रभावश्यमहाद्युते॥श्रुतंमयाकथयतांबाह्मणानांम हात्मनां॥ २६॥ भवांश्र्वकर्तालोकानांयद्भवीत्यरिसूदन॥ तथातदनभिध्येयंवाक्यंयादवनंदन॥ २७॥ यदित्वनुग्रहवतीबुद्धित्तेमयिमाधव॥ त्वामग्रतःपुर स्कत्यभीष्मंयास्यामहेवयं॥ २८॥ आवत्तेभगवत्यर्केसहिलोकान्गमिष्यति॥ त्वहर्शनंमहाबाहोतस्माद्ईतिकौरवः॥२९॥ तवचाद्यस्यदेवस्यक्षरस्यैवाक्षर स्यच॥दर्शनंत्वस्यलाभःस्यात्वंहिब्रह्ममयोनिधिः॥३०॥ वैश्ंपायनउवाच श्रुत्वैवंधर्मराजस्यवचनंमधुसूदनः॥पार्श्वस्थंसात्यिकंप्राहरथोमेयुज्य तामिति॥३१॥सात्यिकस्वाशुनिक्रम्यकेशवस्यसमीपतः॥दारुकंप्राहरुणस्ययुज्यतांरथइत्युत॥३२॥ससात्यकेराशुवचोनिशम्यरथोत्तमंकांचनभूषि तांगं॥मसारगत्वर्कमयैविभंगैविभूषितंहेमनिबद्धचकं॥३३॥ दिवाकरांशुप्रभमाशुगामिनंविचित्रनानामणिभूषितांतरं॥ नवोदितंसूर्यमिवप्रतापिनं विचित्रतार्स्यध्विजनंपताकिनं॥ ३४॥ सुग्रीवशैव्यत्रमुखैर्वराश्वैर्मनोजवैःकांचनभूषितांगैः॥ संयुक्तमावेदयद्युतायकतांजलिर्दारुकोराजसिंह॥ ३५॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिमहापुरुषस्तवेषट्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः॥४६॥ ॥७॥ जनमेजयउवाच स्तुभरतानांपितामहः॥कथमुत्सृष्वान्देहंकंचयोगमधारयत्॥१॥ वैशंपायनउवाच शृणुष्वावहितोराजन्शुचिर्भूत्वासमाहितः॥भीष्मस्यकुरुशार्दू लदेहोत्सर्गमहात्मनः॥२॥ ॥ २९ ॥ २० ॥ २२ ॥ सइति मसारगत्वर्कमयैर्विभंगैः मसारोमरकतमणिः गलुश्वंद्रकांतः अर्कःसूर्यकांतः तन्मयैः विभंगैःविस्तरेः विटंकैरितिपाठेप क्युपवेशनस्थानैः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेषट्रचत्वारिशत्तमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥